

ת"פ 6711/06/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קונצ'קוב

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 6711-06-14 מדינת ישראל נ' קונצ'קוב

בפני בעניין:	כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
נגד	אלכסנדר קונצ'קוב
הנאשם	באמצעות עוה"ד יריב אבירם

גזר דין

1. ביום 01/12/14 הורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**", "**החוק**"), ו**תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק. כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 24/09/13 תקף הנאשם קטין בכך שתפס בזרועותיו, הפיל אותו ארצה, בעט בגבו והכה אותו בראשו באמצעות הברך. כתוצאה, נחבל הקטין, כמפורט בסעיף 3 לכתב האישום המתוקן. בהמשך, כאשר הגיעו למקום שוטרים ועצרו את הנאשם, החל הוא להשתולל, לקלל את השוטרים ולאיים עליהם.

2. במועד הדיון ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף (37516-08-14), הודה בעובדותיו של כתב האישום המתוקן בתיק הנוסף והורשע עפ"י הודאתו בעבירת **תקיפה** - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בהתאם לכתב האישום המתוקן בת"פ 37516-08-14, ביום 26/05/14 תקף הנאשם את אחיו הקטין על רקע ויכוח סביב שימוש במחשב. באותו מעמד ולאחר ויכוח מילולי, הוציא הנאשם סכין מטבח והניח אותה על השולחן. לאחר הנחת הסכין, תפס הנאשם את אחיו בצווארו והחל להכותו בפניו.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. ב"כ המאשימה טען שמתחם הענישה בכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין עבודות שירות למאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות. לנוכח גילו הצעיר, עד כה הסתיימו ההליכים הפליליים שננקטו כנגד הנאשם בצו של"צ, ללא הרשעה. למרות ההזדמנויות שניתנו לו, שב הנאשם על מעשי אלימות. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים, בנוסף למאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וצו מבחן למשך שנה.

4. ב"כ הנאשם עמד על גילו הצעיר של הנאשם, אשר ביצע את העבירה המיוחסת לו בת"פ 6711-06-14 בהיותו בן 18 ושבועיים. לנוכח גילו הצעיר ובהיותו "בגיר צעיר", יש להעדיף שיקולי שיקום על פני הרתעה וגמול. בנסיבות העניין ובשים לב לכך שהנאשם לקח אחריות על העבירות שביצע, מתחם הענישה נע בין מאסר על עמוד 1

תנאי לעבודות שירות, כאשר יש למקם את הענישה ברף המקל, לנוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן ובהינתן גילו הצעיר.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ביקש התחשבות וטען שמנסה הוא "לחזור לחיים נורמליים ולמצוא עבודה". הנאשם הוסיף, כי למרות רצונו להתגייס, לא גויס בפועל.

תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן פרט ארוכות את נסיבות חייו של הנאשם. לנוכח הרגישות המפורטת וצנעת הפרט, אפנה למפורט בתסקיר. שירות המבחן התרשם שלנוכח נסיבות חייו, חווה הנאשם תחושות קשות של נטישה, חוסר וודאות וחוסר אמון כלפי הסביבה. לנוכח ירידה בתפקודו, בכיתה ז' החל הנאשם לימודים בפנימייה. באותה תקופה התחבר הוא לחברה שולית. לאחר שעזב את הפנימייה ושב למסגרת לימודים בבית ספר גריל, הרבה להחסיר, חזר להתנהגות בעייתית והחל לבצע עבירות.

7. תנאי חייו והעדר דמויות הוריות יציבות ומיטיבות, יצרו אצל הנאשם בלבול בכל הנוגע לתפקידו בבית והוא לקח על עצמו תפקיד הורי ביחס לאחיו. כאשר חש הנאשם איום על סמכותו מצד אחיו, פועל הוא בדרך ההרסנית המוכרת לו. ביחס לקטין הנוסף, הנאשם הגיב לאיום על אחיו, בדפוס ההרסני אותו הוא מכיר.

8. שירות המבחן התרשם שישנם מספר גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת בעתיד, לצד גורמי סיכוי לשיקום, והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה. למרות עברו הפלילי, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולגזור עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות וזאת, כדי לאפשר לנאשם להשתקם, להשתלב במעגל התעסוקה ועל מנת שלא לחסום בפניו את האפשרות להתגייס לצבא.

דין:

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין). לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשם פגע במעשיו בערך החברתי רם המעלה- זכות האדם להגנה על שלומו ועל שלמות גופו וזכותו לתחושת בטחון בכל מקום בו הוא נמצא. זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. על מנת למגר את תופעת אלימות שפשטה במדינה, נקבע לא אחת כי על בתי המשפט לקבוע רף ענישה גבוה. אלימות מובילה לטשטוש אמות המוסר החברתיות, לסיכון שלמות הגוף וכן, לזריעת פחד ומורא בלב הציבור. נוכח התגברות תופעות של פתרון סכסוכים בכח הזרוע והצורך במיגורן, ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בעונשים הנגזרים על נאשמים המורשעים בעבירות אלימות. לפיכך, על בתי המשפט להעביר מסר עונשי ברור שיתרום לעקירת תופעה זו מן השורש. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזנסקי (22/03/10):

"תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי

המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005), יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן ([פורסם בנבו], 10.11.2009)).

11. בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ככל שבית המשפט סבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם.

12. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם העלתה, כי למעשי האלימות שביצע הנאשם לא קדם לכאורה תכנון מוקדם, כאשר לנוכח נסיבות חייו והעדר דמויות הוריות יציבות ומיטיבות, נוטה הנאשם לתגובות אימפולסיביות ואלימות באינטראקציה בין אישית, באופן בו הנאשם מפרש הימנעות מאלימות כחולשה. זאת ועוד, מעשי הנאשם גרמו לחבלות לשני הקטינים, ויכלו לגרום לנזקים חמורים מהחבלות שנגרמו בפועל. עם זאת, האירוע בו תקף הנאשם את אחיו, ארע על רקע ויכוח שניטש בין השניים על שימוש במחשב.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, בהיותו על סף הקטינות. מדובר במי שמהותית, יכול להימנות עם הקבוצה שיוחדה בפסיקה כקבוצת ה"בגירים הצעירים". אמנם, אין לקבוע כי בגזירת עונשם של הנמנים עם קבוצה זו יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים, אך על בית המשפט בגזרו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זו על בית המשפט לשקול בין היתר, את קרבתו לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, ואת הקושי הכרוך בנשיאת מאסר הנובע בעיקר מהמאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים בגיל זה, ואת השפעתה של הרשעה על שיקומו ומצבו הנפשי (ע"פ 2420/15 אבטליון אברהם נ' מדינת ישראל. 29/11/15; ראו גם ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל. 25/06/13).

13. בחינת הפסיקה העלתה, כי אף בנסיבות חמורות משמעותית מנסיבות האירועים שבבסיס כתבי האישום המתוקנים, מתחם הענישה כולל ענישה מוחשית שאינה כוללת בהכרח רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3804/08 שושנה מאירס נ' מדינת ישראל. 23/10/08; ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי. 22/03/10; רע"פ 694/09 נתן לוי נ' מדינת ישראל. 03/06/09; עפ"ג (ת"א) 25844-06-14 מדינת ישראל נ' דניאל דרעי. 29/09/14; עפ"ג (י-ם) 64130-06-15 אשרף סברי נ' מדינת ישראל. 19/05/15; רע"פ 1402/15 אורי טלי נ' מדינת ישראל. 04/03/15; ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טייצאו טגבה. 13/08/13; ת"פ (כ"ס) 16463-08-14 מדינת ישראל נ' פלוני. 10/09/15; ת"פ (ב"ש) 38566-02-10 מדינת ישראל נ' בקשייב. 04/01/11; ת"פ (עכו) 23503-08-14 מדינת ישראל נ' סאמח סואעד. 11/06/15).

14. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם עבור כל אירוע נע בין 3 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. יוער, כי האלימות באחד המקרים חמורה פחות, אך האירוע כלל עבירת איומים כלפי שוטרים, ומכאן שמתחמי הענישה בגין כל אירוע, דומים.

העונש המתאים:

15. בגזירת העונש המתאים, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה. בהתאם, זקפתי לטובת הנאשם את גילו הצעיר, הפגיעה במשפחתו, הודאתו, נטילת האחריות ומאמציו לחזור למוטב, כמו גם את נסיבות חייו הקשות, אשר, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, הייתה להן השפעה על ביצוע מעשי העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל ארבע עבירות תקיפה (עבירה אחת בשנת 2008 ושלוש עבירות בשנת 2010) וכן, עבירות של הסגת גבול וגניבה.

16. לנוכח מכלול האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

16.1. ארבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, על הנאשם להתייצב ביום 28/02/16 עד השעה 8:00 ביחידת עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז. במידה ויהא צורך לשנות את מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי הממונה על עבודות שירות, ללא צורך בצו שיפוטי נוסף. דיווח בנדון יוגש לבית המשפט

16.2. שלושה חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם אם יעבור תוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות.

16.3. פיצוי למתלונן בת"פ 6711-06-14 בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 01/08/16 ובכל 01 לחודש שלאחריו.

16.4. צו מבחן למשך שנה. המבחן יהיה בפיקוח שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד במבחן, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.

בטרם אחתום את גזר הדין אוסיף, כי תקווה אני שהנאשם ימשיך בהליך השיקום, וייקח בשתי ידיים ובנפש חפצה את ההזדמנות אשר ניתנה לו לשקם את חייו. אולם יובהר לנאשם, כי אם יחזור לבצע מעשי עבירה, הזדמנות שכזו, ככל הנראה, לא תחזור על עצמה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, במעמד הצדדים.